

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010148
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2025:4425010148.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/59/25/4404 zo dňa 02.04.2025, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 30.07.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., trvale bytom E. D., prechodne bez prihlásenia E. D., E. F. G. XXX/XX,

je vinný, že

dňa 30. decembra 2024, v čase o 01.05 h, viedol po H. F. C. A. I. J., osobné motorové vozidlo značky Kia Rio, evidenčného čísla D. XXX K., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Nových Zámkoch, a takto konal napriek tomu, že mal trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, spisovej značky OT/158/2022 zo dňa 8. mája 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8. mája 2022, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu v trvaní troch rokov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 1Pv/59/25/4404 dňa 02.04.2025 obžalobu na obvineného A. B. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý je mu kladený za vinu podanou obžalobou v tejto veci, súd mu preto položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaných skutkov sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládol za vinu prokurátor podanou obžalobou, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na riadnom výkone rozhodnutí súdov a iných orgánov verejnej moci tak, že maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný naplnil zákonné znaky tohto prečinu aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho konania rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a okolnosťami jeho spáchania (keď obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase súdom mu uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a napriek predchádzajúcim opakovaným odsúdeniam za zhodnú trestnú činnosť), jeho následky (vo sfére zákonom chráneného záujmu), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou (keď tento opakovane ignoroval súdom uložený zákaz vedenia motorových vozidiel).

Z tohto dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a to výsluchom obžalovaného a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný k svojim osobným a majetkovým pomerom na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pracuje niekoľko rokov ako kaderník v H., ako živnostník zarába okolo 900,- Eur v čistom, nechcel by preto prísť o svoju klientelu. Tiež uviedol, že zdedil dom v E. D., žije s priateľkou, deti nemá. Prejavil ochotu uhradiť peňažný trest a uviedol, že jeho obydlie spĺňa podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia.

V evidencii priestupkov má obžalovaný od roku 2018 evidovaných 5 priestupkov, z toho 4 priestupky na úseku cestnej dopravy a tiež priestupok proti majetku z 01.06.2024, spočívajúci v drobnej krádeži v obchodnej prevádzke. V evidenčnej karte vodiča má obžalovaný zaznamenané mnohopočetné blokové pokuty, uložené mu za spáchanie priestupkov na úseku cestnej dopravy, ale tiež z tejto evidencie vyplýva, že sa v minulosti opakovane dopustil dopravných priestupkov, za ktoré mu boli ukladané okrem peňažných sankcií aj sankcie v podobe zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. V tejto súvislosti súd preto osobitne poukazuje na obžalovanému v administratívnych konaniach uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 30.03.2018 do 30.07.2018 (spolu s pokutou 300,- Eur za vedenie motorového

vozidla pod vplyvom návykovej látky), od 21.08.2020 do 21.06.2021 (spolu s pokutou vo výške 400,- Eur za vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky) a od 04.11.2021 do 04.05.2023 (spolu s pokutou 400,- Eur za vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia a v čase jeho odobratia alebo zadržania). Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp.zn. 4T/9/2020 z 03.02.2020, právoplatným dňa 27.02.2020, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest 1.000,- Eur spoločne s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pričom peňažný trest uhradil a v tejto veci sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Následne bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp.zn. 0T/158/2022 z 08.05.2022, právoplatným dňa 08.05.2022, zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona (keď obžalovaný dňa 06.05.2022 riadil motorové vozidlo napriek v správnom konaní mu uloženému zákazu viesť motorové vozidlá) a bol mu za to uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky. Ide teda o právoplatné odsúdenie obžalovaného, ktoré je súčasťou opisu skutku v prejednávanej veci.

Trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp.zn. 0T/139/2023 z 26.10.2023, právoplatným dňa 26.10.2023, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona (keď dňa 23.10.2023 viedol motorové vozidlo napriek trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu v tom čase plynul na základe vyššie citovaného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 2 sp.zn. 0T/158/2022) a bol mu za to uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky a 6 mesiacov. Obžalovaný trest povinnej práce vykonal dňa 25.10.2024, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá mu stále plyní.

Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/103/2024 z 14.05.2024, právoplatným dňa 14.05.2024, za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil v čase plynutia mu skúšobnej doby tohto podmieneného odsúdenia.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní činu a ostatné zákonné kritériá.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval), ale zistil u neho aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, pretože už bol za trestný čin odsúdený (odsúdenia vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn. 0T/139/2023 a Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/103/2024).

Súd obžalovanému ukladal trest podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, ktorý ustanovuje sadzbu trestu odňatia slobody 0 až 2 roky, pričom pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, dôsledne posudzujúc, či sú obžalovaného splnené podmienky pre uloženie alternatívneho trestu namiesto nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Obhajoba sa totiž domáhala uloženia alternatívneho trestu, a to buď trestu domáceho väzenia, alebo, a to predovšetkým peňažného trestu, dôvodiac tým, že obžalovaný sa od doručenia trestného rozkazu v tejto veci nedopustil priestupku ani trestného činu, vedie riadny život, ktorý sa mu zastabilizoval, tiež tým, že zdedil dom, do ktorého je potrebné investovať finančné prostriedky, pričom obžalovaný by výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody prišiel o klientelu a tento by mal na jeho život ďalekosiahle nepriaznivé následky. Obhajoba v tejto súvislosti dôvodila aj tým, že pokiaľ by bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v rovnakej výmere ako v trestnom rozkaze (6 mesiacov), tento by spolu s premeneným trestom odňatia slobody v inej trestnej veci predstavoval trest odňatia slobody v celkovej

výmere 1 rok, ktorá doba výkonu trestu odňatia slobody je u človeka, ktorý iba sporadicky pácha trestnú činnosť, neprimerane prísny.

Súd pri úvahách o druhu trestu, ktorý je obžalovanému na mieste uložiť, predovšetkým nezistil, že by obžalovaný páchal trestnú činnosť iba sporadicky, ale jeho doterajší život tak, ako je dokumentovaný prostredníctvom záznamov v odpise z registra trestov ale aj v evidencii priestupkov a v karte obžalovaného ako vodiča svedčí o opaku. Obžalovaný sa totiž opakovane dopúšťa protiprávných konaní, a to nielen charakteru priestupkov, ale aj úmyselnej trestnej činnosti, pričom od roku 2020 sa takej dopustil už päťkrát, a od roku 2022 túto kontinuálne pácha každý rok. Skutočnosť, že obžalovaný od doručenia trestného rozkazu už žiadnu trestnú činnosť ani priestupok nespáchal (pričom vedenie riadneho života má byť pre každého samozrejmosťou a nie výnimočnou charakteristikou) preto nemôže znegovať fakt, že obžalovaný sa dosiaľ opakovane trestnej činnosti, z toho dvakrát zhodnej ako v prejednávanej veci a tiež priestupkov na úseku cestnej dopravy, spáchaných závažným spôsobom, dopustil. Súd, rozhodujúce v predchádzajúcich prípadoch pritom aj dosiaľ využili možnosť pôsobiť na obžalovaného výchovne, bez ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody, keď tomuto doteraz vo všetkých prípadoch, dokonca aj v prípade spáchania trestného činu v skúšobnej dobe podmenečného odsúdenia, uložili výlučne výchovné tresty nespojené bezprostredne s odňatím jeho slobody – podmenečné tresty odňatia slobody, tresty zákazu činnosti, peňažný trest a aj trest povinnej práce. Obžalovaný sa napriek tomu zakaždým znovu dopustil úmyselnej trestnej činnosti. V prejednávanej veci sa pritom obžalovaný skutku dopustil v skúšobnej dobe posledného jeho podmenečného odsúdenia a v čase plynutia mu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý trest, uložený mu vo veci Okresného súdu Bratislava 2 sp.zn. OT/158/2022 v prejednávanej veci maril už druhý krát (prvý krát v súvislosti odsúdením vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn. OT/139/2023). Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmenečného odsúdenia na základe trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp.zn. OT/103/2024 dopustil nielen skutku v prejednávanej veci, ale bezprostredne po jeho odsúdení aj dňa 01.06.2024 priestupku proti majetku, pričom v tom čase dokonca stále vykonával aj trest povinnej práce. Z uvedeného je zrejmé, že na obžalovaného dosiaľ mu uložené výchovné tresty, nespojené s bezprostredným zásahom do jeho osobnej slobody, nemali očakávaný výchovný účinok a nezabránili mu v spáchaní zhodnej trestnej činnosti, za akú už bol dvakrát odsúdený, rovnako, ako ani v minulosti mu ukladané sankcie za priestupky v doprave, uložené mu v správnom konaní. Obžalovaný je špeciálnym recidivistom, ktorý neustále zlyháva v dodržiavaní právneho poriadku a zasahuje do zákonom chránených záujmov fyzických a právnických osôb páchaním trestnej činnosti v rôznych sférach života spoločnosti.

Z týchto dôvodov súd vylúčil úvahy o uložení akéhokoľvek alternatívneho trestu namiesto trestu odňatia slobody, majúc za potrebné pôsobiť na obžalovaného už represívne, trestom odňatia slobody, a to podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona nevyhnutne ako nepodmienečným. Pri rozhodovaní o výmere uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody súd okrem vyššie uvedených zistení k osobe obžalovaného a jeho pomerom zohľadňoval aj skutočnosť, že tomuto dosiaľ nepodmienečný trest odňatia slobody uložený nebol a preto považoval z hľadiska dosiahnutia účelu trestu za dostatočné jeho uloženie vo výmere 6 mesiacov. Súd je toho názoru, že uložením trestu uvedeného druhu a výmery bude dosiahnutý účel trestu tak z hľadiska represívneho ako následok obžalovaným opakovane spáchaného trestného činu, tiež z hľadiska očakávaného nápravného účinku na obžalovaného, individuálnej prevencie, ale predovšetkým dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou a splní účel aj z hľadiska generálnej prevencie, keďže v potrebnej miere zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného a aj iných odradí od jej páchania. V tejto súvislosti súd považuje vo vzťahu k námietkam obhajoby o negatívnom dopade nepodmienečného trestu odňatia slobody na život obžalovaného za potrebné uviesť, že Trestný zákon spája so spáchaním trestného činu následky, a to aj v možnosti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, týchto následkov si však mal byť obžalovaný vedomý skôr, ako sa rozhodol znovu spáchať trestný čin v prejednávanej veci.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, keďže sa trestného činu v prejednávanej veci dopustil v súvislosti s touto činnosťou,

pričom za dostatočnú aj s poukazom na stále mu plynuúci trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, uložený mu vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn. OT/139/2023 považoval výmeru tohto druhu trestu 3 roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).